

vil det fælles inddrivelsessystem betyde, at flere fordringer mod den samme skyldner systemmæssigt kan behandles samlet, f.eks. i relation til udsendelse af rykkerskrivelser.

3. Harmonisering af gebyrer og renter samt dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse

Inddrivelsessystemet skal håndtere alle offentlige fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Inddrivelsesområdet er i dag karakteriseret ved, at inddrivelsesmidler, herunder rente- og gebyrregler, er knyttet til det enkelte krav. Helt identiske skridt fra restanceinddrivelsesmyndigheden kan derfor i dag udløse gebyr af forskellig størrelse afhængig af, hvilken type fordring der er tale om. Pålæg af gebyr sker endvidere som hovedregel på baggrund af det enkelte krav, uanset at fordringerne inddrives samlet af den samme myndighed.

Etableringen af ét fælles inddrivelsessystem baseret på et saldoprincip, hvor inddrivelsesskridt som hovedregel foretages med udgangspunkt i samtlige krav under inddrivelse vedrørende den enkelte skyldner, forudsætter en harmonisering af gebyrreglerne på inddrivelsesområdet. Af system- og forenklingssyn er der desuden behov for en harmonisering af rentereglerne samt en samlet dækningsrækkefølge for samtlige krav under inddrivelse, der er uafhængig af, hvor dan beløb, der nedsætter gælden, er inddrevet.

3.1 Gældende ret

3.1.1 Dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse

Hvis en skyldner har flere krav under inddrivelse, og beløb, der betales eller inddrives, ikke fuldt ud kan dække samtlige fordringer under inddrivelse, opstår spørgsmålet, hvilken af fordringerne en indbetaling helt eller delvist skal dække. Dækningsrækkefølgen afhænger i dag af, hvilke inddrivelsesskridt de inddrevne beløb er tilvejebragt ved.

Udgangspunktet efter gældende ret er, med undtagelse af beløb inddrevet ved lønindeholdelse, at skyldner kan anvise, hvilken fordring inddrevne beløb skal dække. Skyldners mulighed for således at »øremærke« inddrevne beløb antages dog at være underlagt den begrænsning, at kreditor ikke kan tvinges til at acceptere forældelse af fordringer.

Har skyldner ikke »øremærket« sin betaling, skal inddrevne beløb i første række afskrives på den/de fordringer, der er mest byrdefuld(e) for skyldner. Ifølge SKATs inddrivelsesvejledning 2006-1, afsnit P, er dækningsrækkefølgen for virksomhedsrelaterede restancer følgende:

1. Bøder, der kan medføre forvandlingsstraf i form af fængsel.
2. AM-bidrag, da manglende betaling kan være strafbelagt.
3. A-skat, da manglende betaling kan være strafbelagt.
4. Moms, told, punktafgifter, selskabs- og acontoskat mv., da der af disse restancetyper beregnes renter af hovedstolen, og renterne ikke er fradragsberettigede på selvangivelsen, medens der ikke beregnes rentes rente.
5. Renter, gebyrer mv.

Dækningsrækkefølgen for personrelaterede restancer er følgende:

1. Skattekontrollovsbøder (skattekontrollovens §§ 13, 15 og 16) og tillæggsbøder (skattekontrollovens § 5, stk. 2)
2. Bøder
3. Arbejdsmarkedsbidrag
4. Personskat
5. Underholdsbidrag
6. Andre krav end skattekrav
7. Procenttillæg, renter, gebyrer mv.

Den ovenfor angivne ulovbestemte dækningsrækkefølge for henholdsvis virksomheds- og personrelaterede restancer er fastlagt med udgangspunkt i de almindelige obligationsretlige principper og på baggrund af praksis.

Er beløbet inddrevet ved lønindeholdelse, er dækningsrækkefølgen fastlagt i § 4, stk. 1 og 2, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005. Dækningsrækkefølgen er følgende:

1. Lønindeholdelse for skattekrav efter kildeskatteloven (A-skat og personskatter)
2. Lønindeholdelse for bidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag
3. Andre krav i den rækkefølge, Det Fælles Lønindeholdelsesregister har modtaget indberetning om afgørelserne om lønindeholdelse.

Det fremgår endvidere af Inddrivelsesvejledningen 2006-1, afsnit P.4, at kreditormyndighederne herudover indbyrdes kan aftale at træde tilbage for inddrivelse af administrativt vedtagne bøder med henblik på at sikre inddrivelse af bøden, inden den forældes.

Endelig gælder det særligt for bødekrav, at indbetalte afdrag først afskrives i den rækkefølge, de er idømt eller vedtaget, dernæst på konfiskationsbeløb og til sidst på sagsomkostninger, jf. § 30, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 995 af 19. oktober 2005 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det følger endvidere af